ska, Rakousko-Uherska anebo království uherského, ježto rozřešení této otázky vyhrazeno bylo podle důvodové zprávy ze 17. července 1919 tisk 1367 konečnému vyrovnání o právech a závazcích zaniklého mocnářství rakousko-uherského a jeho jednotlivých států. Zákonem č. 440/19 bylo uloženo soudům, by nepředbíhaly řešení této otázky, jež přísluší zákonodárci, a tento přistoupil skutečně k tomuto řešení, nehledí-li se k zákonu č. 354/21, zajisté zákonem č. 236/24, poskytnuv věřitelům bývalého eráru rakouského a dalších možnost, aby domáhali se mimo spor převzetí pohledávek tam uvedených vládou rakouskou.

Z těchto důvodů má nejvyšší soud za to, že druhá otázka, zda čl. 205 anebo jiný mírové smlouvy St. Germainské ukládají čsl. státu povinnost splniti podobné závazky, položena byla jen pro případ, že by první otázka byla zodpovědena záporně, ježto po kladné odpovědi na první otázku nebudou míti soudy příležitost uvažovati prakticky o této otázce.

Odpovídá proto nejvyšší soud jen na první otázku shora položenou tak, jak uvedeno v právní větě.

Plenární rozhodnutí ze dne 10. března 1925, čís. pres. 944/24.

---

## *Podání žádosti za povolení práva chudých nemá za následek prodloužení lhůty odvolací. Příspěvek k §u 73 c. ř. s.*

Do rozsudku okresního soudu ve věci nájemní, v němž žalovaný byl zastoupen advokátem, podal advokát jako zřízený zástupce chudých odvolání teprve 12. dne po doručení rozsudku. Žalovaný žádal po doručení rozsudku protokolárně u okresního soudu za povolení práva chudých a za zřízení advokáta za účelem podání odvolání, zástupci chudých zřízenému advokátní komorou byl však rozsudek I. stolice doručen teprve 8. dne po doručení rozsudku tohoto dřívějšímu právnímu zástupci žalovaného. Odvolací soud odvolání odmítl jako opožděné.

Dovolací stížnosti žalovaného nebylo vyhověno z těchto důvodů: Otázku, zdali podání žádosti za povolení práva chudých může míti za následek prodloužení lhůt, řeší § 73 c. ř. s. Odpovídá na ni záporně, stanově ve svém 2. odstavci jen jisté výjimky. Mezi těmi není prodloužení lhůty odvolací výslovně uvedeno a nelze je chudé straně přiznati ani obdobou, neboť kdežto § 73 odst. 2 c. ř. s. předpokládá, že jde o stranu, která pro nově zahájený spor ještě právního zástupce neměla a si ho snad ani nemůže včas zaopatřiti, jde v projednávaném sporu o stranu,

která již v řízení I. stolice byla zastoupena advokátem. Advokát zůstává dle §u 36 odst. 2 c. ř. s. i po případné výpovědi plné moci ještě po 14 dnů zavázán za ni jednati, pokud toho je třeba, by zůstala uchráněna právní ujmy. Stěžovateli zbývalo tudíž času dost, aby se včas o povolení práva a zástupce chudých postaral. Odložil-li to až do počátku lhůty odvolací, zavinil si sám, když odvolací lhůta vypršela, než zřízenému zástupci chudých bylo lze podati odvolání.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 3. března 1925 č. j. R I 136/25. *Dr. Grešl.*

---

## *Podvod či zpronevěra? Kdy je podána zmateční stížnost ve prospěch obžalovaného?*

Rozhodující pro rozdíl mezi podvodem a zpronevěrou je okolnost, kterou částí činnosti obžalovaného škoda způsobena byla.

Je-li hlavní činností, jíž přímo přivoděn byl zločinný výsledek, spočívající v dosáhnutí moci pachatelovy nad předmětem, k němuž úmysl jeho se nesl, jednání klamné, pak zakládá činnost tato skutkovou povahu podvodu.

Nebylo-li však vůbec zapotřebí lstivého jednání k dosažení tohoto zločinného cíle, nacházel-li se totiž předmět již v držbě pachatelově, ježto mu svěřen byl, pak dopouští se bezprávným přivlastněním si onoho předmětu zpronevěry.

Tím aktem svémoci — přivlastněním a na sebe převedením — je zločin zpronevěry již dokonán; případným klamným činům, tuto zločinnou činnost doprovázejícím, lze pak přičítati pouze jistý význam podružný, nesoucí se k zastření primérní činnosti zadržení svěřeného předmětu; na právní kvalifikaci původní činnosti, jíž skutková povaha zpronevěry již naplněna jest, se však tím ničeho nemění.

V případě, o nějž tu jde, padělal listonoš, podle zjištění rozsudku, na poukázce podpis přijímatelky a podržel si, uved odevzdáním takto zfalšované poukázky poštovní úřad v omyl, obnos 1000 Kč; účelem tohoto zfalšování, jakož i příčinnou souvislostí mezi tímto klamným činem a zločinným výsledkem se však rozsudek vůbec nezabývá.

V tomto směru poukazuje trestní oznámení a obsah disciplinárního spisu, při hlavním přelíčení přečteného, obzvlášť i znění disciplinárního usnesení k tomu, že stěžovatel svěřené mu